

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط ویژگی های محیط مصنوع شهری با سلامت روانی شهروندان (مطالعه موردی شهر مشهد)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد شهری، دوره 10، شماره 36 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

سید هادی حسینی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش، بررسی رابطه میان ویژگی های محیط مصنوع شهری با سلامت روانی در مناطق شهری در ایران، است، چرا که بررسی ها گویای نرخ حدود ۲۴ درصدی شیوع اختلالات روانی در کشور است. در راستای هدف تحقیق، شهر مشهد، به عنوان دومین شهر بزرگ ایران، به عنوان محدوده مطالعاتی انتخاب گردید. داده های استانی گویای آن است که خراسان رضوی به لحاظ سلامت روانی در جایگاه ۲۰ در میان استان های کشور قرار دارد و با توجه به سهم بالای مشهد در جمعیت استان، این جایگاه را می توان برای شهر مشهد نیز تعمیم داد. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی و نوع مطالعات مقطعی - موردی است. ویژگی های کاربری زمین، تراکم جمعیت و فاصله (پیاده) تا مقاصد خدماتی به عنوان متغیرهای مستقل و سلامت روانی متغیر وابسته تحقیق هستند. بر اساس نتایج پژوهش، رابطه معنی داری میان تنوع کاربری اراضی با سلامت روانی مشاهده نگردید. رابطه میان سرانه کاربری تجاری، سرانه کاربری فضای سبز، تراکم خالص جمعیت، تراکم ناخالص جمعیت و فاصله (پیاده) تا مقاصد خدماتی با سلامت روانی افراد، رابطه ای معنی دار و منفی است. نتایج نشان داد که شش متغیر فاصله (پیاده) تا سوپرمارکت، سرانه کاربری تجاری، سرانه فضای سبز، تراکم ناخالص مسکونی، فاصله (پیاده) تا میوه فروشی و تراکم خالص مسکونی مجموعاً توانستند ۱/۲۳ درصد تغییرات در سلامت روان را توضیح دهند. نتایج تحلیل مسیر نشان داد که متغیر سرانه کاربری فضای سبز دارای بیشترین اثر مستقیم و تراکم ناخالص جمعیت دارای بیشترین اثرات غیرمستقیم و کل بر سلامت روانی افراد است. با توجه به کمبود پژوهش های تجربی مشابه در شهرهای ایران و حتی سایر کشورهای در حال توسعه، انجام پژوهش های تجربی بیشتر به خصوص در شهرهای ایران ضروری است.

کلمات کلیدی:

محیط مصنوع، تنوع کاربری اراضی، تراکم جمعیت، سلامت روانی، مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1774554>

